

Kramérhusovy

Chf. král. Blastenšké Noviny.

Roku 1792.

Čís. 40.

Ve Sobotu

dne 6 Řigna.

Čtvrtý roční běh.

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Wálečné zpráwy

Dne 6 září Major Westenrat Layenau Grabe Larür wyslal Obrstta Rayma od Laudonských dobrowolníků, a několik dní předtím Major od Larürských Knize Eswarenberk s svým wogstem učinili autoč na nepřátelské stráž, kteráž stála w Boninesu a Maywille blízko Filipowille. Při kontrolobojím autočn zbito gest mnoho nepřátel, pak nássi čtyři národní oficyry a 14 mužů sprostných zagali, gakož také dva praporce, 4 menší děla a něco rozličné zbraně wybogowali. Na nássi straně zabiti gsau 3 muži sprostni, a 5 mužů a 1 muž gest poraněn.

Dne 7 září nepřátelé opustili ležení v Munde, a obrátili se k Walenšpene. Sned nato polního Maršalka

Layenau Grabe Larür wyslal Obrstta Rayma od Benderkých s dvěma paraskony pěchoty, s dywizy husarůw, a s třemi kompanyemi myslivcůw, kteriz nepřátelský přední hauf w Mortane a w Sato l'Abbe zassancowany nalezli, a po tuhém potykání geg rozsehnali. Po nepřátelch zůstalo mnoho zbitých, a 41 mužůw gest od nássich zagato, a mimo to weliká zásoba potrav.

Dne 7 téhož w noci Obrstt Raym gest na pomoc dostal gednoho paraskonu pěchoty, dwau děl na 12liberní haule a gedne haubice, a gest mu poručeno, aby na město řečené sw. Amant da autoč učinil. Dne 8 hned ráno Pan Obrstt w kolonysch ráhl proti nepřátelům,

lun, gdižo se dwa tisíce počtalo, a 6 kusů při sobě měli. Polního Maršalka Laytnant Grabe Latür, genž práwě tym časem k sw. Amandowi s swým wogštem přitáhl, hned města k wzdání požádal; nepřátelský Říditel polní Maršalek Pernet žádal o 8 hodin, aby z města vytáhnutí mohli; než toliko čtvrt hodiny bylo mu povoleno, a tak nepřátelé město opustili. Sde pozůstalo po nepřátelích přes tisíc pytlů s ovčím, 20 lodí naložených se nem a slama, a 280 kusů zbraní. Něssčané w tom místě nasse wogško s welikým plésáním přigali, a stále wozlali: Žiw bud Cysar! Žiw bud Král! S hlawního bytu polního Šbrognofsky Rnjžete Sohenlohe w hrukaní v Thyonwillu na den 12 zářij tak se píše: Poněwadž nepřátelský lid w Thyonwille, když opět k wzdání města požádán byl, žádné takowé odpovědi nedal, aby náši společníci byli, polní Šbrognofsky Rnjžete Sohenlohe a francouzský Maršalek Bastiye, kterýž s částkou wálečného lidu od armády královských francouzských Prynců v Hor-Vuz welmi pohodlně stoji, vmišili sobě na den 5 zářij, že na tuto perwnost Thyonwill z té strany od sw. Anny a z ostrowa antok přinej. A tak náši ze dwau náspu počali náramně střileti, gdižo obležení francouzové také welmi násylně odpowidali. Přitom wšak mezy obywateli brozne kwsilení bylo slyšeti. Polního Maršalka Laytnant Rnjžete Waldek, když blíž k náspům gel, měl to brozne nesešestí, že mu šestiliberní kaula lewau rukou nad loktem vrazyla. Majora Dewo

od inžinyrů neb zeměměřičů gina kaula w stehno zastrásla, a Laytnant Poljwka od dělostřelců s 6ti muži byl něco málo poraněn. Tři dělostřelci též kůň do smrti byli zastřeleni. Při tom brozném střelení Arcyknjžete Bazel byl přistomen, a poraněn neymilostiwěji obdarowal.

Podle rozličných zpráv, genž k nassemu wogšku přišly, gedna částka Luknerowy armády, kteráž w Nieson-Růže stála, odtud wytrhla, a pustila se do Pontu Niesonstého; gina částka též armády ležela w poli mezy Niecem a hradem Grymontem, armáda wšak gestě stála v Frestaty, mezy lidem ale byl weliký zmatek, nebo wálečný lid den po dni wíce se tratil, a téměř wšickni oficyři vmisliwili se mezy sebou, že proti nassim wíce bogowati nechť. Tymž časem bylo též oznámeno, že y w Niece gest weliký neporádek.

Dne 6 zářij nepřátelská střelba na perwnosti Thyonwille, gestto wčereysší den nerstále trwala, nynj portichla. Nasse patrolly přinesly zpráwu, že Maršalek Lukner skutečně z svého ležení se hnul, a táhl k sw. Michalu w neywětšim neporádku, tak aby Šsalon nad Marnau opanowati mohl, kdez se s Generálem Dumurierem, kterýž v sw. Minetiona s ostatkem Lafayette armády stoji, spoletiti a wšsemu p. edserwzeti Brunsswickeho Wywody na odpor státi chtěl.

Hlawní zpráva w Niece Generálowi Kellermanowi poručena byla. Dne 7 zářij k perwnosti Thyonwillu od Longwy bylo wíce možditi a del přiwzeno, aby náši do ní gestě wíce páliťi mohli; také dělali příkopy a při nich

ních náspy. Druhého dne nato od Brunsswického Wýwody přišla zpráva, aby geden díl wogsta, gestto v Thyonwille leží, do Werdynu k hlavní armádě táhl. Tau přičinai ustanoweno gest, aby Thyonwille toliko obležena zůstala, a tak nyní leží tam okolo 3 bataliony pěchory a 3 šwadrony gízdy, v Kyssemontu ale gestto pozůstává gine ležení, kdež stoji 4 bataliony pěchory a 3 šwadrony gízdy. Dne 10 6 batalionů a 4 šwadrony na cestu do Werdynu se odebraly.

Gakoz Francouzští poběhlci z Thyonwille wyprawugi, nasse střelba na této perwnosti welikau středu způsobila, a častěji mnohá stavení zapálila, také mnoho wogáků poraněno y zabito bylo. Ustěhané chtěli se již našim vzdáti, než wogáci jim pohrozili, že celé město wypálegi, gestliže kdo o tom promluwi, aby se město vzdalo.

Polního Maršalka Laynant Hrabě Ehrbach, kterýž s 7mi bataliony pěchory a třemi dywizijmi gízdy nedaleko Espeyru stoji, dostal poručení, aby zanechaje v Espeyru gednoho batalionu, a Mohučského regimentu, kterýž při začátku září k němu se přirazyl, s ostatkem svého pluku k armádě Pana polního zbrognostry Knížete Sobeňtohe postoupil.

O čemž sme dávno domněni měli, toť nyní již w gístotě vyplněno býti může. Listowé z Madridu psaní na den 4 září tak říkají, jako za gístotu wyprawugi, že Španylský dwůr k sgednoceným mocnostem, kteréž se k vedení monarchye, pořádku a starých

práv w Francouzském království zastávali, přistaupi, a za tau přičinai gak po wodě tak y po perwné zemi na rychlost wálečné se horowj. Werbuňkové na wssich stranách gsau ustanoweni, aby král s welikým počtem zbrogného lidu na Francouze wyraziti mohl.

Zpráwy z Turynu na den 13 září také nám nepravěgi než gediné o wálce, k kterěž Sardynský dwůr sewšsim přiborowen gest. Gakoz se zde, Francouzové sání tomuto dworu wálku wypowěditi chtěgi, wssak Sardynští již dávno přichystáni gsau, a s welikau mocí a sylau Francouzům na odpor se postawěgi, neboť celé hranice Sardynské wálečným lidem osazeny a wssemi potřebami opatřeny gsau.

Od Francouzské armády, genž stoji na Safozských hranicích, mnoho přichází oficyrů y sprostného lidu, kteréž nechťce swému králi newěrnj býti, v Sardynské armády službu přigimagi. — Již se počta přes 4 tisíce Francouzů, dílem z wrozeného stavu, dílem kněží, genž z Francouz přehli, a nyní w Turynu přebýwagi. Mnozí kněží strze swau welikau bídu již se zase zpátkem wrátili, a pod gho předepsané přísahy Francouzům se poddali. — S Londyna list na den 14 září wyprawuge podobné nestěsti a brozně těžkosti nebohých Francouzských kněží; mezy osmi dny přišlo gich tam do tisíce, a gsau wssickni wssj lidské pomocy zbaweni. Křesťanství Angličané šlowawosse se nad čemito nestěstijm, zdíli mezy dobrými lidmi subskrypcy aneb podepsáni, podle křežbož pro tyto zarmaucené duchowní almužnu zbíragi.

Giz w našsem předešlém listu v
wedli sme w známost, že sgednocené ar-
mády nad francauzy swjrzjzli. Kteréž
zpráwy od toho dne přišly, wsecky na-
pořád gsta zmatené, tak že o tom we-
líkém wjrzstwj nic náležite prawdive-
ho řícy nemůžeme; aneb také stalo se,
že dopisowatelé gedem přiběh s druhým
zmátli. Nezy tím připomeneme ná-
sledující zpráwy, a tak z nich lépe po-
známe, gkým způsobem nássi nad fran-
cauzy šťastni byli.

Z Lucemburku 16 zářj. Podle gi-
stého oficýra z hlawnjšho bytu geho Al-
losti Pruského Krále we wsy Landresu,
5 mil od Dunu, a 9 mil od Kemsu w
Zampanyi, dnes ráno obdrželi sme tu-
to zbláznau zpráwu o welikém wjrzstwj,
kteréhož sobě sgednocené armády na
den 14 zářj nad francauzskau armádu
Generála Dumuriera dobyli. Což sme
o tomto welikém přiběhu zatím zwědět
mohli, gest toto wsecko. Generál Du-
murier dříve sgednoceným armádám
přichod do Zampanye zameziti, wsecky
cesty k této fragině od Uragonu aneb
Klermontu dal zassancowati a zasekati.
Generál Hrabě Klerfé, Wüdee prawě-
ho křjzla při sgednocené armádě, dostal
poručení od Brunsswického Wýwody,
aby nepřátely francauze proti Besancy
a Grandpré nazpátek hnál, a zatím že
Pruská armáda pocaufnane nazpět k
Werdýnu, hleděti bude, aby se k cen-
trum dostati mohla, a Rnize Hohenlo-
he, kterýž dříve křjzlo měl pod swau
zpráwu, že nepřátelům na bok wrázy.
Generál Klerfé měl neyprwnějšj přj-
ležitost na nepřátely autoč wčiniti; s
welikým násyljm wrázy do ssanců a

zaseku, tak že francauzové nazpět do
lesu caufnauzi byli přinuceni, kdež také,
gadž oficýr wýsse prawený odcházal, ges-
stě dosawad zawějni byli. Tento ofi-
cýr prawj, že francauzové neyméně 5
tisíc lidu ztratili, a do 60 tisíců že gich
zagato gest. Z nássi pak strany myslj,
že gich zbitých a poraněných asy dwa
neb 3 tisíce býti může. 30 tisíců neb
děl giz tím časem wjrzowé w swých
rukau měli. Nezwjce nássi litugi Prynz-
ce Karla Liněnského (de Ligne) kterýž
kauš 3 tisíců zasečen byl, když nepřátel
pozorowati gel. Stršlenj z malé zbraně
na den 15 zářj, když oficýr odcházal,
kterýž tuto zpráwu přinesl, w lese na-
nowo wžalo swüg počátek, a tak zase
na negafan dáležitejšj zpráwu očeká-
wáme.

Od řeky Myši (Meusen) 16 zářj.
Po poslednj pátce Pan Arhur Dyllon
zase na své místo do Jtelešu odtáhl.
Ná wogsto pod sebau 12 tisíc mužů
byl, a gest přednj hauf armády Ge-
nerála Dumuriera. Tento nyní s swau
armádau, kteráž asy 30 tisíc lidu po-
čítá, stoji nedaleko sw. Minchulda, a
dne 15 neb 16 toho očekáwal 11 tisíc
pomocného lidu, kterýž genu Pan Bur-
nonwill z Flandru wede. Pan Keller-
man, kterýž k sw. Dyeyerowi táhl, ny-
nj zase k Báru se obrátil. Obě tyto
armády každodenně z Ssalonu zbrogně-
ho lidu na pomoc dostáwagj. Nepřá-
telského lidu (tak prawějšj francauzské
armády) w krátkém času můž 120 tisíc
mužů pohromadě býti, kterýžto lid we-
střz wybraný a statečný gest. Gatož
že wseho hnutí Brunsswického Wýwody
znáti můžeme, k ničemu giněmu nesmě-
řus